

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga suda Lidije Vukičević, predsjednice vijeća, Dijane Vidović i Gordane Marušić-Babić, članica vijeća, te više sudske savjetnice Žanet Vidović, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Đ. M. iz L., protiv tuženika Povjerenika za informiranje, Z., radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 05.svibnja 2020.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske KLASA: UP/II-008-07/19-01/847, URBROJ: 401-01/11-19-1 od 12. prosinca 2019.

Obrazloženje

Tužitelj je podnio tužbu protiv rješenja Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, KLASA: UP/II-008-07/19-01/847, URBROJ: 401-01/11-19-1 od 12. prosinca 2019. godine kojim se odbacuje žalba tužitelja kao nedopuštena, u svezi dobivanja podataka – informacije javnog značaja potrebni tužitelju u predmetu njegove obveze za plaćanje komunalnog doprinosa.

Tužitelj opisuje da je obvezan platiti komunalni doprinos temeljem rješenja I. županije, Grada L., Upravnog odjela za prostorno uređenje, zaštitu okoliša i izdavanje akata za gradnju, KLASA: UP/I-363-03/16-02/312, URBROJ: 2144/01-05/06-18-2 od 27. travnja 2018. godine.

Rješenjem je određeno da će se razmjerni dio tužitelju vratiti u slučaju određenom u točki VII. izreke tog rješenja u vezi realizacije „programa i izgradnje objekata i uređaja komunalne infrastrukture i ostalih objekata u 2008“. (u nastavku: program), naveden u točki VI. izreke rješenja.

Navodi kako se pisanim putem dana 28. prosinca 2018. godine obratio Gradu L. kako bi dobio podatke o realizaciji programa i tako utvrdio postoje li razlozi da mu se razmjerni dio vrati, nakon što bi tužitelj podmirio svoju obvezu po pravomoćnom i izvršnom rješenju jer mu je iz lokalnih medija poznato da program nije u cijelosti realiziran u 2018. godini.

Tvrđi da nije dobio direktan odgovor na njegov upit kojim je tražio cjeloviti odgovor za svaki od navedeni objekata odnosno aktivnosti od ukupno 21-nog projekta programa koje

je Grad L. predvidio realizirati u 2018. godini obvezavši se vratiti razmjerni dio uplaćenog komunalnog doprinosa.

Na poseban način bio je upućen samostalno tražiti potrebne podatke elektroničkim putem što smatra potpuno neprimjernim iz više razloga i to zato što je postavio zahtjev pisanim putem i očekivao takav odgovor, a upućen je da sam traži potrebne odgovore na poveznici Internetnom linku. Navodi da je osoba starije generacije 65 plus i stoga nije primjereno i prihvatljivo da ga bilo koje tijelo upućuje na korištenje suvremene IT tehnologije i to gotovo ne gradonačelnik Grada L. koji vrlo rado javno u svim prilikama i u lokalnim medijima promovira sva nastojanja za tkzv. ranjive skupine svoje lokalne zajednice.

Smatra da je razvidno kako nije dobio do danas odgovor, a rješenjem je njegova žalba odbačena kao nedopuštena.

Tužitelj navodi da nije podnio žalbu iako se tako u uvodu osporenog rješenja Povjerenika navodi. Tuženik je žalbu odbacio (iako tužitelj u tužbi pogrešno navodi da je odbio rješenjem) pri čemu je prema mišljenju tužitelja došlo do nekoliko povreda Zakona o općem upravnom postupku. Smatra da se u obrazloženju osporenog rješenja ne navodi koje je to tijelo državne uprave u Istarskoj županiji dopisom dostavilo tuženiku tužiteljev podnesak i koji datum nosi taj tužiteljev podnesak, radi li se o Gradu L. ili o Uredu državne uprave u I. županiji, Služba za opću upravu, Odjel za udruge i poslove nadzora, P. Koliko mu je poznato niti jedno od ovih tijela lokalne odnosno državne uprave nije tužiteljev zahtjev za odgovorom, a ne zahtjev za pravo na pristup informacijama, odbilo nikakvim upravnim aktom, te ni na jednom od ovih tijela nije stoga ni podnio žalbu odnosno podnesak.

Tužitelj tvrdi da se dva puta obratio pisanim putem tijelu lokalne uprave nadležnom za izračun i naplatu komunalnog doprinosa, a budući odgovor nije zaprimio obratio se nadležnoj upravnoj inspekciji zbog šutnje uprave.

Prigovara da je drugostupanjsko tijelo netočno i nepotpuno utvrdilo činjenično stanje odnosno u cijelosti je neispravno primijenilo materijalno-pravni propis što je povreda ne samo jednog od osnovnih načela Zakona o općem upravnom postupku odnosno načela materijalne istine prema članku 8. nego i povreda osnovnog načela samostalnosti i slobodne ocjene dokaza pri rješavanju upravne stvari prema članku 9. stavku 2. tog Zakona.

Smatra da nadležno tijelo za upravnu inspekciju nije u slučaju šutnje tijela uprave postupalo po svojim nadležnostima nego je očito upravo ovo tijelo, kako to vidi tužitelj iz obrazloženja osporenog rješenja, dostavilo svojim dopisom tuženiku podnesak tužitelja.

Tužitelj tvrdi da je povrijeđen i Zakon o pravu na pristup informacijama ("Narodne novine", broj 25/13 i 85/15 – dalje: u tekstu. ZPPI) jer je uzimajući u obzir samo sadržaj očitovanja Grada L. kao zainteresirane osobe upućenog samo na znanje tužitelju površno utvrdio da zahtijevana informacija, u stvari samo tužiteljev zahtjev koji je podnio dva puta zainteresiranoj osobi nije informacija u skladu s člankom 5. stavkom 1. točkom 3. Zakona o pravu na pristup informacijama.

Tužitelj tvrdi da su traženi podaci upravo informacija na koju iskazuje pravo jer kao obveznik plaćanja komunalnog doprinosa traži podatke o realizaciji programa, a za što sve tužitelj iskazuje pravnu osnovu budući je obveznik plaćanja komunalnog doprinosa, znači iznos bi prema očekivanjima tužitelja morao po saznanjima tužitelja biti bitno smanjen uzevši u obzir realizaciju programa.

Tužitelj Grad L. smatra zainteresiranom osobom i nadležnim tijelom za realizaciju navedenog programa, a izvješće o realizaciji programa je svakako sastavni dio izvješća o realizaciji proračuna Grada L. za 2018. godinu pa stoga raspolaže spomenutim podacima, informacijama.

Izrada Izvješća nesporno spada u djelokrug ili je u vezi s organizacijom i radom tijela javne vlasti odnosno Službi Grada L. te tuženik je grubo kršio zakonske odredbe o tome što je to informacija.

Uz to smatra da bi Grada L. morao ako radi prema zakonu i transparentno radi razmjene realizacije predmetnog programa svim obveznicima plaćanja komunalnog doprinosa u 2018. godini na području Grada L. poslati izvješće i povratiti im preplaćeni iznos.

Stoga smatra da je tuženik postupao nezakonito kada je zaključio da Grad L. ne raspolaže gotovom, postojećom informacijom, te da ne postoji obaveza tijela javne uprave da daje odgovore na pitanja čime je povrijeđen članak 18. stavak 2. Zakona o pravu na pristup informacijama.

Smatra da je prisiljen pokrenuti ovaj upravni spor bez ikakve namjere osim da utvrdi kako je uopće došlo do ovog tuženikovog rješenja, a pritom tužitelj smatra da je nezakonito kako u postupovnom tako i u materijalnom pogledu. Tvrdi da je upoznat s obvezom kako upravnih tijela prema načela pomoći neukoj stranci iz Zakona o općem upravnom postupku tako i sudskih prema članku 9. Zakona o upravnim sporovima tako su dužni voditi brigu o tome da neznanje i neukost stranke i drugih sudionika u upravnom postupku odnosno sporu ne bude na štetu prava koje imaju na temelju zakona.

Smatra da nije poštovano načelo utvrđivanja materijalne istine i Zakona o općem upravnom postupku kao niti načela samostalnosti slobodne ocjene dokaze a niti odredbe materijalnog zakona, Zakona o pravu na pristup informacijama.

Predlaže ovom Sudu da tužbu usvoji i poništi rješenje tuženika te predmet vrati tuženiku na ponovni postupak s obvezom da donese novo rješenje o pravu tužitelja na ponovni pristup informacijama, koje će kao osnovicu za to uzeti pravo tužitelja kao građanina da informacije dobije u pisanom obliku, a koju je tijelo lokalne uprave Grada L. izradilo samo, u okviru ovog djelokruga, odnosno kao analizu u sklopu izvješća o realizaciji Proračuna Grada L. za 2018. godinu, te da tužitelju nadležno tijelo Grada L. izruči ovjereno tiskanu presliku zahtijevanih podataka.

Tuženik u odgovoru na tužbu u bitnom ponavlja razloge iznesene u obrazloženju osporenog rješenja i predlaže odbiti tužbu.

U podnesku dostavljenom na traženje ovog Suda Grad L. navodi da je postupak donošenja rješenja o obvezi plaćanja komunalnog doprinosa tužitelju za dogradnju dijela manje zahtjevne zgrade stambene namjene, za razliku obujma u odnosu na prijašnju građevinu pokrenut po službenoj dužnosti temeljem zaprimljene dokumentacije Upravnog odjela za prostorno uređenje, zaštitu okoliša i izdavanje akata za gradnju Grada L., a koja dokumentacija je dostavljena sukladno odredbi članka 22. stavak 4. Zakona o postupanju s nezakonito izgrađenim zgradama ("Narodne novine", broj: 86/12., 143/13., 65/17. i 14/19.).

Obracun komunalnog doprinosa je izvršen temeljem podataka u upravnom postupku. Protiv prvostupanjskog rješenja tužitelj je izjavio žalbu a njegova žalba odbijena te je pokrenuo upravni spor. Presudom Upravnog suda u Rijeci poslovni broj: 11 UsI-1534/2018-16 od 21. svibnja 2019. godine odbijen je tužbeni zahtjev radi poništenja rješenja Upravnog

odjela za decentralizaciju, lokalnu i područnu (regionalnu) samoupravu, prostorno uređenje i gradnju Istarske županije od 11. listopada 2018. godine kojim je odbijena žalba, a povodom žalbe na presudu Upravnog suda, Visoki upravni sud Republike Hrvatske je presudom poslovni broj: Usž-4474/19 od 4. prosinca 2019. godine odbio žalbu i potvrdio presudu Upravnog suda u Rijeci.

Grad L. dostavio je Uredu državne uprave u I. županiji, Službi za opću upravu, Odjel za udruge i poslove nadzora očitovanje vezano za predstavku Đ. M. na šutnju administracije te je primjerak tog dopisa dostavljen i tužitelju na znanje a u istom je obrazloženo iz kojeg razloga informacije nisu dostavljene u roku.

Predlaže ovom Sudu da odbije tužbeni zahtjev.

Na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja (članak 55. stavak 3. Zakona o upravnim sporovima, Narodne novine, broj: 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. – odluka Ustavnog suda RH i 29/17., dalje: ZUS), Sud tužbeni zahtjev ocjenjuje neosnovanim iz razloga ove presude.

Prema podacima spisa predmeta proizlazi da se tužitelj obratio Gradu L. zahtjevom za dostavljanje podataka u svezi s rješenjem kojim je obvezan platiti komunalni doprinos, iz razloga što je rješenjem određeno da ako Grad L. ne ispuni obvezu i ne izvrši program za 2018. godinu vratit će razmjerni dio sredstava u odnosu na izgrađenost objekata i uređaja komunalne infrastrukture uz pripadajuću zakonsku kamatu od dana uplate pa do isplate.

Rješenjem tuženika odbačena je žalba tužitelja kao nedopuštena.

Prije svega Sud ocjenjuje neosnovanim prigovor tužitelja kako tuženik nije imao osnove za donošenje rješenja o žalbi. Ovo iz razloga što se spisu tuženika dostavljenom Sudu uz odgovor na tužbu nalazi dopis Ureda državne uprave u I. županiji od 28. svibnja 2019. uz koji se tuženiku dostavlja podnesak tužitelja od 03. svibnja 2019. u kojem se u bitnom navodi kako se tužitelj 28. prosinca 2018. obratio Gradu L. tražeći informaciju o utrošenim sredstvima komunalnog doprinosa u 2018. godini, koju nije dobio.

Nadležnost tuženika za odlučivanje o žalbi u slučaju kad tijelo javne vlasti nije riješilo o zahtjevu stranke za pravo na pristup informacijama utemeljena je na odredbi članka 25. stavka 2. ZPPI-a. Budući da tužitelj navodi kako nije zaprimio odgovor na zahtjev podnesen tijelu javne vlasti koje je obveznik primjene ZPPI-a, osnovano je Ured državne uprave u I. županiji, sukladno odredbi članka 18. stavka 1. ZUP-a, prosljedio podnesak tužitelja zbog nedobivanja odgovora tuženiku na rješavanje kao žalbu podnesenu iz razloga što tijelo javne vlasti nije odlučilo o zahtjevu za pravo na pristup informacijama.

Sud, na temelju odredbe članka 31. stavka 1. ZUS-a nije vezan prigovorima iz tužbe, a suprotno ocjeni tuženika, smatra da tražene informacije imaju značenje informacije kako je definirana člankom 5. stavkom 1. točkom 3. ZPPI-a. U smislu navedene odredbe informacija je svaki podatak koji posjeduje tijelo javne vlasti u obliku dokumenta, zapisa, dosjea, registra, neovisno o načinu na koji je prikazan (napisani, nacrtani, tiskani, snimljeni, magnetni, optički, elektronički ili neki drugi zapis), koji je tijelo izradilo samo ili u suradnji s drugim tijelima ili dobilo od druge osobe, a nastao je u okviru djelokruga ili u vezi s organizacijom i radom tijela javne vlasti.

Međutim, iz podataka spisa proizlazi da je dopisom Grada L., Upravnog odjela za prostorno uređenje, zaštitu okoliša i izdavanje akata za gradnju KLASA: 363-03/19-02/3 URBROJ: 2144/01-03/04-19-2 od 14. lipnja 2019., tužitelju odgovoreno da je zahtjev

podnesen prije isteka proračunske godine pa nije moguće odgovoriti na zahtjev jer se Izvješće o izvršenju programa izrađuje tijekom prvog tromjesečja proračunske godine za prethodnu godinu.

Stoga na temelju odredbe članka 23. stavka 1. točke 6. ZPPI-a nije bilo osnove za donošenje rješenja o zahtjevu za pravo na pristup informacijama te je tuženik zakonito odbacio tužiteljevu žalbu iz razloga ove presude.

Zbog navedenog, Sud je na temelju odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a presudio kao u izreci.

U Zagrebu 5.svibnja 2020.

Predsjednica vijeća
Lidija Vukičević, v.r.